

## [I. A. Hansen.]

skal anvendes til Bevogtning af Depoterne (Basis), kan ikke opgives forud, men maa bestemmes af den øverstbefalende under Hensyn til den foreliggende Situation. I Almindelighed kan om Bevogtningstjenesten siges, at Sikkerheden for Depoterne fortrinsvis søges opnaaet ved at oplægge disse spredt og paa Steder, hvor der er ringe Sandsynlighed for, at Fjendens Flyvere vil søge dem.“

Jeg gør opmærksom paa Udtrykket: Fjendens Flyvere; den højtærede Afrustningsminister kan altsaa forudse Muligheden af, at der kan møde ham noget saa ondsindet som en Fjende. Der kan virkelig en skønne Dag optræde en Fjende, som kan have bøse Hensigter overfor den højtærede Forsvarsministers Depoter, og hvad gør han saa? Saa kører han rundt med Depoterne paa Jernbaner og Motorvogne, han gemmer dem hen paa Steder, der ligger fjernest muligt fra den truede Del af Landet, hvor andre maaske vilde mene, der var særlig Brug for dem. Nej, en Fjende skal ikke pudse den højtærede Forsvarsminister, han gemmer simpelt hen Depoterne hen, og saa sikrer han dem yderligere ved i Almindelighed fortrinsvis at oplægge dem spredt og paa Steder, hvor der er ringe Sandsynlighed for, at Fjendens Flyvere vil søge dem.

Det er en storartet Krigsplan! Der er kun een Ting, jeg ikke forstaar, og som jeg vil spørge den højtærede Forsvarsminister om. Hvorfor tilsigter han ikke den absolutte Sikkerhed, hvorfor sørger han ikke for at faa gemt sine Depoter hen, saa ikke en Gang han selv, hans Inspektører eller Konstabler kan finde dem? Overfor en Fjende kan man jo ikke være forsigtig nok, der er bl. a. den Mulighed, at en Fjende kan opløbe en af den højtærede Forsvarsministers Konstabler, rent ud sagt tage ham til Fange og give sig til at fritte ham ud: Hvor har I jeres Depoter? Saa vilde saadan en tungvindt Konstabel med Sandhed kunne sige: Det ved jeg ikke, det aner jeg ikke, det er en Statshemmelighed, den kendes kun af Udenrigsministeren, og han betror den ikke til andre end det udenrigspolitiske Nævn. I saa Fald vilde man have fuldkommen Sikkerhed.

Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse fremdrage blot endnu et Eksempel fra den underholdende Afdeling, der hedder Spørgsmaal og Svar. Under Nr. 15 hedder det:

„Der ønskes en nærmere Udformning af § 9 med Angivelse af, hvorledes

man har tænkt sig Organisationen af de tekniske Hjelpeorganer vedrørende Forplejning, Forsyning, Sundhedspleje m. v. under Mobilisering.“

Herpaa svarer den højtærede Minister:

„Til Brug ved Forplejningstjenesten, Materielforvaltningen, Kaserneadministrationen, Sanitetstjenesten m. v. haves foruden de 13 Intendantter: 9 fungerende Kasernekommandanter, 9 Tilsynsofficeranter, 9 fungerende Tilsynsofficeranter, 9 Portnere, 9 Kogersker, 6 Sygeplejersker, 5 honorarlønnede Læger, 5 honorarlønnede Tandlæger, 6 honorarlønnede Auditormedhjælpere samt Kontorpersonale, Rengøringskoner, Køkkenpiger m. v.“

Udgiften hertil er anslaaet til i alt 360 000 Kr. Hvor stort det kvindelige Element i den højtærede Forsvarsministers Stridsmagt nu skal være, faar man Oplysning om paa en senere Spalte, hvor det meddeles, at der skal bruges:

„Til hver Kostforplejning: 5 Køkkenpiger, i alt 45; til hvert Depot: 5 Depotarbejdere, i alt 40; til hver Sygeafdeling: 1 Rengøringskone, i alt 6.“

Tariffen for Damernes Felttjeneste aabenbarer sig i Redegørelsen for Vagtkorpsets Budget, hvor der staar:

„9 Kogersker à 110 Kr. pr. Maaned + midlertidigt Tillæg og Kost, 45 Køkkenpiger à 110 Kr. pr. Maaned + midlertidigt Tillæg og Kost“.

Jeg vil her gerne gøre den højtærede Forsvarsminister en Indrømmelse: der er efter menneskelig Beregning en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at han paa disse Vilkaar vil kunne faa den kvindelige Assistance, hans Vagtkorps skal bruge.

Jeg tør ikke trætte det høje Ting med at fremdrage flere Svar. Jeg vil kun slutte disse Bemærkninger med at sige, at naar vi nu en Gang rejser hjem — det ske til Paaske —, saa bør ærede Medlemmer ikke lade denne Betænkning dele Skæbne med saa meget andet Papir, der bliver fejtet ud. Jeg vil opfordre ærede Medlemmer til at tage det med hjem og sætte det paa Hylden og tage den frem til Opmuntring, naar Hverdagene bliver graa og Tankerne triste, for det er, for at citere J. C. Christensen, en allerknækkendes Bog.

Vort Parti vil ved Lovforslagets tredie Behandling stemme imod. Overfor de Ændringsforslag, som er stillet af den højtærede Forsvarsminister, vil vi afholde os fra at stemme.

Jeg har saa endnu til sidst nogle faa Bemærkninger at knytte til selve denne Sags Behandling. Ordningen af et Lands